

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Tamara Chișca – Doneva, Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Guzun Vasile,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Guzun Vasile împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Guzun Vasile, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 martie 2015,

c o n s t a t ă:

La 06 noiembrie 2014, reclamantul Guzun Vasile s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, activează de mai mulți ani în calitate de conducător al Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ, fiind angajat în funcția respectivă de către Direcția generală locativ-comunală și amenajare din cadrul Consiliului municipal Chișinău, iar la 12 iulie 2013, a semnat contractul individual de muncă nr. 12/2013, conform căruia a fost angajat în funcția de director al ÎMGFL nr. 4.

Afirmă că, conform pct. 4 din contractul individual de muncă enunțat, contractul a fost încheiat pe durată determinată - un an cu drept de prelungire.

Susține că pe parcursul întregii perioade de activitate, și-a executat obligațiile de serviciu cu înaltă responsabilitate și profesionalism, primind stimulări și scrisori de mulțumire atât din partea Consiliului municipal Chișinău, cât și din partea Primăriei mun. Chișinău.

Invocă că după expirarea contractului individual de muncă enunțat, la 15 iulie 2014, a încheiat cu Consiliul municipal Chișinău contractul individual de muncă nr. 24, iar conform pct. 7 lit. b) din acest contract, contractul a fost încheiat pe o perioadă de 3 luni, începând cu 15 iulie 2014.

Menționează că, la 10 octombrie 2014, Primăria mun. Chișinău în persoana primarului general a emis dispoziția nr. 593/1 -dc „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă”, de la 15 octombrie 2014, conform prevederilor art. 82 lit. f) din Codul muncii, în legătură cu expirarea termenului contractului.

Consideră că, dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 593/1-dc din 10 octombrie 2014 este neîntemeiată și contrară legii.

În acest context a indicat că, dispoziția menționată a fost întemeiată pe prevederile art. 82 lit.f) din Codul muncii și ale art. art. 29 alin. (1) lit. c) și 32 alin. (1) din Legea privind administrația publică locală, însă la emiterea dispoziției nu s-a ținut cont de dispozițiile unei alte legi și, anume, Legea privind statutul municipiului Chișinău nr. 431 din 19 aprilie 1995.

Reține că dispoziția enunțată a fost semnată de către Primarul general al mun. Chișinău, însă Primarul general al mun. Chișinău nu a avut atribuțiile necesare pentru a dispune eliberarea sa din funcția deținută de director al IMGFL nr. 4, pe motiv că, contractul individual de muncă nr. 24 din 15 iulie 2014 a fost încheiat între Consiliul municipal Chișinău, în calitate de angajator și el, în calitate de salariat și, prin urmare, entitatea (persoana juridică), care a avut dreptul să-l elibereze din funcția deținută, a fost anume Consiliul municipal Chișinău și nicidecum Primăria mun. Chișinău.

A mai invocat reclamantul că, conform art. 83 alin. (4) din Codul muncii, dacă la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui și raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată.

Mai invocă că pînă în prezent, în pofida emiterii dispoziției enunțate, dînsul continuă în mod conștiincios să-și exercite atribuțiile de serviciu, fiind prezent în fiecare zi la serviciu.

Indică că, la expirarea termenului contractului individual de muncă sus-indicat, angajatorul Consiliul municipal Chișinău nu a cerut încetarea contractului, respectiv contractul individual de muncă a fost prelungit pe o perioadă nedeterminată.

Consideră că, prin acțiunile sale, Primăria mun. Chișinău i-a cauzat un prejudiciu moral în sumă de 65000 lei.

Solicită reclamantul Guzun Vasile, anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 593/1-dc din 10 octombrie 2014 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, încheiat cu dl Vasile Guzun”, restabilirea sa în funcția de director al ÎMGFL nr. 4 și încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la lucru în sumă de 39249 lei, a sumei de 65000 lei – cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 martie 2015, acțiunea înaintată de către reclamantul Guzun Vasile a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.63).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Guzun Vasile, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 martie 2015 (f.d.94).

Invocînd ilegalitatea actelor judecătorești enunțate, la 06 noiembrie 2015, Guzun Vasile a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral să fie admisă în sensul declarat.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, la caz, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate și care urmează a fi casate, pe motiv că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, cu atît mai mult că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, susține recurentul că, instanțele de judecată neîntemeiat au concluzionat că între art. 29 din Legea privind administrația publică locală și art. 22 din Legea privind statutul municipiului Chișinău ar exista un conflict, ce promovează soluții diferite, deoarece aceste două norme nu se contrapun și nu promovează soluții diferite, ci se completează.

Invocă că în contractul individual de muncă nr. 24 din 15 iulie 2014, în calitate de angajator a fost indicat Consiliul municipal Chișinău, din numele căruia ar fi acționat Primarul general.

Afirmă că în cadrul examinării cauzei în prima instanță, reprezentantul Primăriei mun. Chișinău a declarat că Primarul general al mun. Chișinău ar fi dispus de împuterniciri acordate de către Consiliul municipal Chișinău la momentul semnării contractului individual de muncă, însă ulterior, reprezentantul Primăriei mun. Chișinău a declarat că Primarul general al mun. Chișinău nu a dispus de careva împuterniciri din partea Consiliului municipal Chișinău, ci l-a semnat, deoarece dispunea de această atribuție prin prisma Legii privind administrația publică locală.

A mai indicat recurentul că la 15 octombrie 2014, pe lîngă el, au mai fost eliberați din funcție alți 9 conducători ai întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ, iar situația respectivă a fost discutată inclusiv în cadrul ședinței consiliului municipal, la care s-a stabilit că Primarul general al mun. Chișinău și-a încălcat atribuțiile în momentul semnării contractelor pe un termen de 3 luni, fără a avea careva împuterniciri din partea consiliului, dar și în momentul cînd i-a eliberat din funcție.

Mai invocă că conform art. 55 alin. (1) din Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi încheiat pe durată determinată numai în vederea executării unor lucrări cu caracter temporar, însă în speță, funcția de director al ÎMGFL nu presupune executarea unor lucrări cu caracter temporar, ci permanent.

Consideră că prin acțiunile admise de către intimați i-a fost încălcat dreptul la muncă, drept consfințit atît de legislația națională, cît și de legislația internațională, la care Republica Moldova este parte, cee ace este inadmisibil.

Menționează că, anume aceste argumente au fost invocate și în cererea de apel motivată, însă instanța de apel a trecut cu vederea argumentele respective,

evitînd să se expună pe marginea acestora, motiv ce impune casarea deciziei instanței de apel, or, prin neoferirea răspunsurilor la toate argumentele invocate de părți, instanța ierarhic inferioară a adus atingere dreptului la un proces echitabil, conștient de art. 6 CEDO, ceea ce este inadmisibil.

În rezultat, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – înfăptuirea actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîre ilegală și neîntemeiată de respingere a acțiunii, astfel fiind încălcat în mod direct dreptul său la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.104-110).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată cu recurs a fost pronunțată la 08 octombrie 2015 (f.d.94), iar recursul a fost depus la 06 noiembrie 2015 (f.d.104-110).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Guzun Vasile a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Guzun Vasile, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Guzun Vasile, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Guzun Vasile, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Guzun Vasile, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Guzun Vasile, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi